

Monolog

Hana Zagorová

Já chytila se do tvých cest
a pochopila, s kým mám čest.
Tak přijala jsem na čas hru
jen pro tvůj pocit vítězů,
jen abys po těch etudách
svou hlavou padl na můj práh,
jen abys po těch etudách padl na můj práh.

Ty kuplíři, ty podvodníku
s tváří prvních milovníků,
ty torzo lupů bez hranic,
jsi prázdná studna a nic víc,
a je mi z tebe špatně.

Já znám ty tvoje červánky
a příliv touhy na spánky
a stébla trávy v pozadí,
eventuelně kapradí.
A potom v kýčů zajetí

tvé kolosální objetí,
a potom v kýčů zajetí tvé objetí.

Ty kuplíři, ty podvodníku
s tváří prvních milovníků,
ty torzo lupů bez hranic,
jsi prázdná studna a nic víc,
a je mi z tebe špatně.

Já chytila se do tvých cest
a pochopila, s kým mám čest.
Tak přijala jsem na čas hru
jen pro tvůj pocit vítězů,
jen abys po těch etudách
svou hlavou padl na můj práh,
jen abys po těch etudách padl na můj práh.
Padl na můj práh.